REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la ADMINISTRAȚIUNE în Brașov și a următórele Birourĭ de anunciurĭ:
In Viena: M. Dukes Nachf. Max. Augenfeld & Emerich Lesner, Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppeliks Nachf. Anton Oppelik. In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Karolyi & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garmond pe o colónă 6 cr.
— Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială
RECLAME pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIII.

„GAZETA" iese în fiăcare ¢i.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. — Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 170. Brașov, Lunĭ-Marțĭ 1 (14) August. 1900.

Cuiŭ cu cuiŭ se scóte afară.

Am amintit casurile de volniciă estra-ordinară ce au trebuit s'o îndure ¢ilele acestea Românii din Sătmar și Sĕlagiu dela autoritățile administrative și comunale unguresci. Acestea par de tot neînsemnate în raport cu întêmplările, ce agită a¢ĭ spiritele din monarchia nóstră și din străinătate. Cine din publicul mare sĕ mai și țină sémă de nisce sĕcăturĭ de șicanărĭ comise de cătră funcționarii șoviniștĭ ungurĭ, ca dovadă cât de multă îngrijire dau ei poporațiunei și cum sciu sĕ respecte legea și dreptul ei.

Și 'n adevĕr, atară de foile unguresci, carĭ descriu acele volnicii, ce de mult au devenit obiceiŭ de tóte ¢ilele, și le descriu așa cum sciu ele: în mod tendențios, rĕutăcios și înainte de tóte pervers, — abia se va afla icĭ colo câte o fóiă strĕină, care sĕ ia vr'o notiță fugitiv despre ele. Cu atât mai mult suntem datorĭ a ține noi Românii sémă de aceste întêmplărĭ, cărora pare a le lipsi orĭ-ce caracter sensațional pentru lumea indiferentă de sórtea nóstră. Dér pentru noi nu sunt numai sensaționale, ci au o însemnătate fatală, ca semne vĕdite ale celei mai rușinóse umilirĭ naționale, ce ni-se póte face în timpul de astă¢ĭ.

Orĭ-cine póte sĕ bagateliseze volniciile vremelnice la care se dedau solgăbirĕii din Sătmar și funcționarii comunalĭ din Baia-mare, numai nouĕ Românilor nu ne este permis a trece peste ele cu acea ușurință, ca sĕ nu ¢icem indiferență, care prin puterea rĕului obiceiŭ a devenit a doua natură pentru prea mulțĭ dintre noi.

E adevĕrat, că cu cât adversarii noștri șoviniștĭ vor comite mai multe nĕsdrăvăniĭ și prostii în paguba va¢ei autorităților statului, nutrind mereu nemulțămirea, ce esistă în sinul poporului față cu stările actuale, cu atât mai curênd se va dovedi imposibilitatea continuării acestui sistem, vindicativ și anarchic, de administrațiune. Dér pentru-ca urmările acțiunei distrugĕtóre a acestui sistem sĕ-șĭ facă cursul lor logic și neînlăturabil, trebue ca sĕ întêmpine din partea celor nemulțumițĭ reacțiunea impusă de logica faptelor. A fi nemulțumit încă nu însémnă, că voescĭ sĕ reagezĭ în contra causelor nemulțumirii. Pentru-ca sĕ documentezĭ acéstă voință, se cere sĕ ai voința și energia de a-te opune volniciilor și fărădelegilor și a căuta mijlócele cele mai potrivite și sigure spre a-le pune capĕt odată pentru tot-déuna.

Ni-s'a împărtășit, că Românii lovițĭ în dreptul lor dela Sanislău și Baia-mare, au hotărît sĕ apeleze în contra volniciilor autorităților publice locale la ministeriul de interne. Acésta este calea legală în asemenĭ casurĭ, pe care a-se proceda este lucru firesc. Abstragênd însĕ dela esperiența, ce am câștigat'o cu mic cu mare despre valórea problematică a acestor apelațiunĭ, dela șoviniștiĭ localĭ la ocrotitorii lor din centru, este în genere una din cele mai marĭ erorĭ de a crede, că se póte reaga cu succes în contra încălcărilor legii și a volnicilor micilor despoțĭ din comitate și orașe, numai din punctul de vedere al interesului local. Acele volnicii formézĕ un lanț în sistemul general de asuprire națională sub care geme poporul nostru, și decĭ evident, că nimic nu se póte ajunge cu recursurile și apelațiunile din cas în cas. Un rĕu, care se estinde asupra întregului organism, trebue sĕ fiă combătut érăși cu puterea întrégă a acestui organism.

Cu alte cuvinte, ca sĕ se pótă delătura relele, ce se manifestă în forme diferite; ca sĕ se pótă combate volniciile, ce se comit în diferite felurĭ, odată colo, odată dincolo în paguba limbei și a naționalităților române: este neapĕrat de lipsă, ca toțĭ Românii sĕ ia o posițiă clară, hotărîtă și solidară în combaterea lor.

S'a pretextat în decisiunea magistruală dela Baia-mare, prin care s'a oprit ținerea concertului și a petrecerei tinerilor noștri academicĭ, că invitările tipărite numai în limba română și cu nomenclatura română a localităților, ar involve o demonstrațiă naționalistă, care a produs în „societatea patriotică maghiară a orașului cu drept cuvênt o iritațiune așa de mare, încât s'ar puté ușor turbura petrecerea printr'o contrademonstrațiune maghiară, pentru care autoritatea nu póte lua rĕspunderea".

Solgăbirĕii din Sătmar au mers un pas și mai departe și au protestat cu privire la petrecerea română oprită, ce era sĕ se țină în Sanislău, că „un concert și un bal de caracter pur românesc ar puté sĕ îndemne și sĕ ațițe pe locuitorii maghiarĭ din comună și din împrejurime la o contra-demonstrațiune pentru care autoritatea administrativă nu póte lua rĕspunderea"...

Ei bine, credețĭ, că asemenea apucăturĭ, prin carĭ se apeléză la șovinismul masselor, se pot combate cu succes prin recursurĭ la ministeriul de interne? Sĕ mai amintim cum actualul ministru de interne s'a desvinovățit astă-iérnă, în urma interpelației archișovinistului Komjathy făcênd asigurărĭ sĕrbătoresci, că nu i-a venit niciĭ-odată în minte a-se opune curentului masselor maghiare șoviniste „revoltate" din causă că Valahii mai cutéză a se folosi de limba lor, ba au chiar institute de banĭ române?

Nu, astfel de aparițiunĭ ale bolnăviciosului despotism al masselor maghiare, ațițate numai și numai de pressa șovinistă și de cătră agitatorii de profesiune de prin. funcțiunile de stat, comitatense și comunale, astfel de aparițiunĭ, ¢icem, nu se pot combate în mod isolat și cu remonstrațiunĭ locale, ci numai printr'o generală, conscientă și energică contra-acțiune a întregului nostru popor.

Acésta contra-acțiune nu póte consta în alt-ceva, decât într'o apĕrare solidară a dreptului de limbă, într'o manifestare vie și neîndoiósă pe tóte terenele vieții publice și private, în familiă ca și în societate, a caracterului nostru pur național românesc, căruia trebue sĕ-i fiă jertfite orĭ-ce considerațiunĭ de oportunitate locală séu personală.

Cuiŭ cu cuiŭ se scóte afară. Când Românii vor rupe-o odată cu servilismul moștenit din vremurile întunecate și vor înceta de-a mai curteni, fiă în orĭ-ce formă pe cei carĭ le desprețuesc limba și le urăsc naționalitatea, și când vor vorbi cu fală orĭ și unde și cu orĭ-cine în limba lor: le vor tăia pentru totdéuna adversarilor ei pofta de-a așteptà dela Românĭ alte invitărĭ, decât de acele scrise în limba română, séu pofta de a-ne turbura adunările și petrecerile, fiind-că au caracter curat românesc.

Congres latin în Paris.

Ni-se telegrafézĕ din Paris cu data de 12 August:

Congresul studenților latinĭ e splendid. Sunt representațĭ Portugesĭ, Francesĭ, Italienĭ, Spaniolĭ, Românĭ și Brasilienĭ. S'au făcut ovațiunĭ Românilor asuprițĭ.

Jurămêntul și mesagiul Regelui Victor Emanuel.

Urmașul lui Umberto, *Victor Emanuel III*, a depus alaltăerĭ, Sâmbătă, înaintea camerelor din Roma jurămênt pe constituțiunea Italiei. Deodată cu acésta Victor Emanuel a devenit, și după legile țerii, Rege al Italiei. Actul sĕrbătoresc al depunerei jurămêntului s'a făcut în sala de desbaterĭ a Senatului, care a fost strălucit împodobită cu emblemele doliului. Băncile și galeriile erau trase cu postav negru. Tronul se afla pe locul, unde de obiceiŭ stă estrada presidiului.

Sala era îndesată de public. Jos senatorii și deputații în numĕr complet, pe galerii delegațiunile strĕine, demnitarii statului, corpul diplomatic și capii autorităților.

Plecarea cortegiului regal din Quirinal a fost vestită prin salve de tunurĭ. Mai întâiŭ au sosit la Senat reginele *Margareta*, *Elena* și *Maria Pia* cu principesele casei de Savoia. In pavilionul ridicat dinaintea porții principale le-au primit deputațiunea Senatului și a Camerei. Intrând, ele au ocupat loc în logea regală, și tot aicĭ au ocupat loc și principii. Câteva minute mai târ¢iu sosì Regele *Victor Emanuel*, urmat de principii D'Aosta și Genua, apoi de contele de Turin și de dignitarii cei mai înalțĭ ai curții. Ei fură primițĭ la pavilion de deputațiunea parlamentului și de miniștri, carĭ i-au condus în Senat. Când Regele intră în sală, strigărĭ furtunóse de „*Evviva*" se au¢iră.

Regele *Victor Emanuel* ocupà tronul. Ministru-președinte *Saracco* primì ordinele Regelui și rugă pe senatorĭ și deputațĭ sĕ-șĭ ocupe locurile. Saracco ¢ise apoi, că Regele a convocat Camera și Senatul pentru-ca sĕ depună jurămêntul prescris de constituțiune. Indată după acésta se ridicà Regele, cu el dimpreună toțĭ cei de față, și cetì cu glas înalt următorul

Jurămênt.

„Jur înaintea lui Dumne¢eu și a na-
„țiunei, că voiŭ păstra cu fidelitate consti-
„tuțiunea; voiŭ esercita puterea regéscă
„numai după legĭ și în sensul legilor; voiŭ
„face dreptate deplină fiă-cărui cetățean după
„cerințele dreptului, și-mĭ voiŭ conforma
„purtarea în tóte lucrurile singur și numai
„după cum cere interesul, înflorirea și pros-
„perarea națiunei".

Când Regele sfîrșì cetirea jurămêntului, sala întrégă isbucnì în strigărĭ însuflețite de „*Evviva!*" Regele iscălì apoi trei pergamente încadrate în negru, pe carĭ le presentà ministrului de justițiă și 'n care se afla aceeașĭ formă a jurămêntului, pe care o cetì. Unul din documente s'a depus în archiva statului, celelalte două s'au dat spre păstrare în archiva Senatului și Camerei.

După acésta ministru de justițiă *Gianturco* a cetit jurămêntul senatorilor. Ei jurară corporativ. Ministru-președinte cetì formula de jurămênt a membrilor camerei.

După ceremonialul depunerii jurămêntului, *Victor Emanuel* a rostit următorul

Mesagiu.

„*Gândul meu cel dintâiŭ se îndréptă cătră popor*, el este gândul iubirei și al gratitudinei față cu poporul, care a vĕrsat lacrimĭ la catafalcul Regelui sĕu; poporul, care cu iubire și încredere s'a strîns în jurul meu, a dovedit, ce rădĕcinĭ puternice are în țéră monarchia liberală. In acest plebiscit al durerii cetesc eu cele mai bune auspicii pentru domnirea mea.

„Manifestațiile nobile și pióse, carĭ au isvorît spontan din inima națiunei când a aflat despre tragicul eveniment, îmĭ spun, că trăesce încă în inima Italienilor acel glas al patriotismului, care i-a însuflețit tot-déuna la fapte miraculóse. Sunt mândru de aceste dove¢ĭ. Când un popor a scris în cartea istoriei sale o pagină, cum este pagina redeșteptării nóstre naționale, el are drept la aceea, ca cu fruntea înălțată sĕ nisuéscă spre cele mai mărețe ideale. Cu fruntea înălțată și nisuind spre cele mai mărețe ideale, *eu mĕ dedic țĕrii mele din tóte puterile*, cu carĭ mĕ simt înarmat și cu tótă autoritatea, ce mi-au dat'o esemplele și tradițiunile casei mele.

„Cuvêntul marinimosului Carol Albert, care a octroat țĕrii libertatea, a devenit sânt și sânt a devenit și cuvêntul bunicului meu, care a încheiat *unitatea Italiei.* Sânt a devenit și cuvêntul tatălui meu, care în tóte făptuirile vieții lui s'a dovedit vrednic urmaș al virtuților părintelui patriei. Munca lui a sprijinit'o și îmbogățit'o augusta și adorata mea mamă prin bunĕtatea și farmecul ei, ea, care a picurat în inima mea și a încrustat în minte-mĭ sentimentul de datoriă al unui domnitor și Italian. Tot așa îmĭ va sprijini opera și augusta mea soțiă, care și ea eșind din un popor virtuos, se va dedica cu trup și suflet patriei sale adoptate.

„*Din partea tuturor puterilor am primit dove¢ĭ eloquente de prietiniă* cu ocasia participării lor la durerea nóstră, când adecă și-au trimis la noi pe principii augustĭ și pe representanții lor distinșĭ. Le mulțumesc

tuturor din adêncul inimii. *Italia a fost totdéuna un organ influent al concordiei, acela va fi şi sub domnia mea în interesul scopului comun al susţinerii păcii.*

„Insĕ numai pacea înafară nu este de ajuns. Avem lipsă de *pace înăuntru* şi de *concordia* tuturor acelora, în carĭ se află bunăvoinţă, pentru-ca sĕ ne putem desvolta puterile spirituale şi energia economică. Trebue sĕ crescem generaţiunile nóstre pentru cultul patriei şi al muncei cinstite, pentru acel sentiment, care însufleţesce atât de strălucit armata nóstră de pe uscat şi apă, care a eşit din *popor* şi este chezăşia acelei *frăţietăţĭ, ce unesce întrega familiă italiană în concordiă şi în iubirea de patriă.*

„Legile şi aplicarea lor punctuală trebue sĕ le scutim şi apărăm cu *înţelepciune.* Monarchia şi parlamentul trebue sĕ procédă *solidar* în opera acésta salutară. *Eu ocup tronul cu încredere şi în conscienţa neturburată a drepturilor şi datorinţelor mele de Rege.* Aibă şi Italia aceeaşĭ încredere în mine, cum am eu în ursita patriei. *Putere omenéscă nu va fi în stare sĕ nimicéscă ceea-ce antecesorii noştri au creat cu atâta abnegare.* Tóte forţele esistente trebue sĕ le pădim şi desvoltăm. ca sĕ susţinem *marile bunurĭ ale unităţii şi libertăţii.* Nicĭ-odată nu va lipsi din mine încrederea neturburată în instituţiunile nóstre liberale, nicĭ iniţiativa energică de a apĕra instituţiunile gloriόse ale ţĕrii, moştenire scumpă a străbunilor noştri. Educat în iubirea de *religiune* şi *patriă,* chem martor pe Dumnedeu la promisiunea, că *îmĭ dedic inima, adĭ şi pe viitor, mărirli şi înflorirei patriei*". (Aplause furtunóse.)

Cu acésta s'a sfîrşit festivitatea. Persónele princiare s'au reîntors la Quirinal. Uriaşa mulţime de pe strade a făcut ovaţiunĭ entusiaste părechii regale. Ovaţiunile au fost atât de marĭ înaintea Quirinalului, încât părechea regală a trebuit sĕ apară de douĕ-orĭ pe balcon.

Când Regele a pronunţat mesagiul, cei de faţă erau toţĭ până la unul atât de mişcaţĭ, încât mulţĭ abia 'şĭ putură reţiné lacrimile.

*

Vinerĭ Regele *Victor Emanuel III* a primit pe toţĭ prinţii şi misiunile strĕine, afară de prinţul Enric al Prusiei, care a plecat Joi séra. Regele Italiei a spus tuturor cuvinte călduróse şi de mulţumire.

Mulţumind generalului Lahovari, representantul Regelui *Carol,* Suveranul Italiei a amintit cu o vie plăcere *amiciţia, ce esistă între cele douĕ popóre şi frumósa primire ce 'i s'a făcut când a visitat România, atât de Suveranĭ, cât şi de poporul român.*

Din Austria.

Scim, că nu de mult ministru-preşedinte austriac *Koerber* a fost la Majestatea Sa în Ischl, după-ce se reîntórse dela Ratot, unde a făcut cunoscuta sa visită la ministru-preşedinte ungar Coloman Szell. După Koerber chemat a fost la Ischl şi Coloman *Szell,* împrejurare, ce a dat ansă la diferite comentarii în pressă asupra acestor visite.

Acum se anunţă din Viena, că tot la Ischl a fost chiămat pe dina de erĭ şi ministru de esterne cotele *Goluchowski.*

*

Evident, că plimbările acestea ale miniştrilor la residenţa de vară a monarchului nu s'au făcut numai aşa de florĭ de cuc. Ele dovedesc mai curênd, că pe firmamentul politicei dualiste s'au grămădit érăşĭ norĭ grei, carĭ causéză grijĭ serióse factorilor normativĭ.

*

In privinţa acésta merită sĕ fiă remarcat un articul al fóiei „N. W. Tagbltt.", care ocupându-se cu situaţiunea accentuéză, între altele:

Partida liberală germană privesce cu îngrijire tot mai mare la politica şovăitóre a lui Koerber. Plănuita acţiune a parlamentului la tómna n'are nicĭ un scop şi nu însémnă alt-ceva decât amânarea crisei austriace. Partidele germane — asigură organul liberal german — rĕmân constant pe lângă programul lor şi pretind întroducerea limbei germane ca limbă mijlocitóre. O resolvare norocósă a crisei numai aşa ar fi cu putinţă, décă guvernul ar schimba causa crisei, adecă ar face o schimbare favorabilă Germanilor în raporturile partidelor politice actuale.

*

Intr'aceea foile cehice încă încep sĕ se ocupe cu situaţiunea. Din Praga se anunţă, că Dr. *Pacak* a publicat un articul, în care se pronunţă contra reunirei partidelor din drépta în forma vechiă. Dr. Pacak dice, că o reunire a partidelor din drépta ar fi posibilă numai atuncĭ, décă Cehii ar dicta condiţiunile.

Asasinatul lui Mihăileanu.

Instrucţiunea afacerei complotului macedo-bulgar pe teritoriul român se continuă cu mare activitate. D-nii Miclescu, prim-procuror, I. Th. Florescu, jude de instrucţiune şi P. Alexandrescu şeful siguranţei publice au făcut Sâmbătă o descindere la societăţile macedo-bulgare din Bucurescĭ. Aceste societăţĭ, trei la numĕr, se numesc: „*Brobostiţa*" (Tunetul), „*Drenovar*" (Stejarul) şi „*Bratstvo*" (Frăţia). Registrele, ca şi voluminósa corespondenţă a acestor societăţĭ, au fost confiscate. Carnetele pentru chitanţele de cotisaţiune ale membrilor vor face posibil justiţiei de a descoperi pe toţĭ Bulgarii, carĭ fac parte din aceste societăţĭ.

Vinerĭ séra au mai fost arestaţĭ studenţii bulgarĭ, Apostoleff şi Dobreff. Cei doi redactorĭ ai diarului „Macedonia", carĭ fuseseră arestaţĭ, au fost liberaţĭ.

*

Diarul „*La Roumanie*" arată, că resultatul faptic al instrucţiunii în afacerea asasinatului a fost până Sâmbătă următorul:

Douĕ arestărĭ serióse s'au făcut; aceea a asasinului şi a lui Kasacoff, celelalte persóne chemate la poliţiă şi la parchet în cea mai mare parte au fost citate numai în interesul instrucţiunii, fără a fi arestate.

S'a constatat, că asasinul a avut complicĭ moralĭ, între carĭ Takiroff a fost unul din cei mai principalĭ.

S'a constatat mai departe, că comitetul revoluţionar condus de Nicolaeff şi Sarafoff au împins pe asasin de a comite crima sa.

Se mai scie adĭ, că de trei anĭ încóce tóte porturile române ale Dunării şi oraşul Bucurescĭ au fost infestate de agenţĭ secreţĭ bulgarĭ, carĭ făceau propagandă activă în favórea panbulgarismului.

Judele de instrucţiune a mai putut constata, că nicĭ o supraveghiere nu s'a stabilit asupra procedeurilor acestor agenţĭ secreţĭ.

Sâmbătă asasinul Stoian Dimitroff a fost supus unui nou interogatoriu. El a afirmat din nou, că a lucrat la ordinul unui comitet secret şi că a avut autorisaţia dela şeful comitetului, Sarafoff.

Se asigură, că corespondenţa confiscată a societăţii bulgare „Bratstvo" presentă mare importanţă pentru justiţiă.

*

Despre *Kasacoff* se dau unele detailurĭ, carĭ îl presentă ca pe un aventurier forte suspect, a căruia mijlóce de subsistenţă erau mai mult, decât problematice. Decând se află în România Kasacoff n'a fost, decât un escroch ordinar, care schimba stăpânul după cum unul sĕu altul îi plătea mai mult.

Kasacoff a fost timp de trei anĭ consecutiv spionul lui Stambuloff la Bucurescĭ; rolul sĕu de a supraveghia şi de a denunţa pe Bulgarii, carĭ făceau oposiţiă fostului prim-ministru al Bulgariei. sĕu pe aceia carĭ fugiseră de ura sa.

După asasinarea lui Stambuloff, Kasacoff s'a tocmit la alt stăpân.

*

Se lăţise faima, că în urma descoperirilor făcute de parchetul din Bucurescĭ, şeful comitetului revoluţionar din Sofia, Sarafoff a părăsit bulgaria. Acum se anunţă însĕ, că Sarafoff se află încă tot în Sofia, unde are continue întrevederĭ cu amicii sĕi complotiştĭ.

S'a constatat, că Sarafoff a fost în August 1899 şi în Ianuarie 1900 în România. El a organisat atuncĭ comitetele secrete din Bucurescĭ, Giurgiu şi Tecuciu.

*

Sub titlul *Banchetul canibalilor din Sofia* „Epoca" din Bucurescĭ scrie:

„Duminecă după amiadĭ o telegramă din Rusciuc, adresată d-lui Sarafoff, îi vestise asasinarea regretatului Mihăileanu.

Sarafoff convocase imediat pe membrii comitetului revoluţionar, care se compune din 24 persóne. Sarafoff a glorificat asasinarea lui Mihăileanu şi în aceeaşĭ di séra s'a dat un banchet de 30 persóne, unde s'au ridicat mai multe toasturĭ, glorificând pe toţĭ asasinii comitetului revoluţionar.

Apoi a urmat un chef sĕlbatic".

Nu mai încape vorba. Brutalitatea acésta de nedescris se póte pune alăturĭ cu cinismul şi cutezanţa revoltătóre bulgară.

Tot aşa de brutal s'au purtat complotiştii bulgarĭ şi după asasinarea lui Stambuloff. Au făcut un chef straşnic şi în cele din urmă au încercat sĕ profaneze şi mormêntul ministrului asasinat.

*

Aflăm din *Bucurescĭ,* că acolo se pregătesce o mare *manifestaţiă de protestare* în contra mişelescilor uneltrĭ ale complotiştilor bulgarĭ. Acéstă întrunire de protestare. se crede, că se va ţiné în decursul sĕptĕmânii acesteia.

*

Joi séra am primit scirea, dice „*Evenimentul*" din Iaşĭ, că un individ care rĕspunde la numele de Campican Beeran Veli originar din Nitochova (Macedonia) a asasinat pe locuitorul C. Petcu, din comuna Ghisdăneştĭ, trăgând asupră-i douĕ focurĭ de revolver. Bănuindu-se că şi acest omor este opera comitetelor bulgărescĭ s'a deschis o severă anchetă.

Banditismul în stat.

„Timpul" publică sub titlul acesta un articol de fond, din care estagem următórele:

„Nu încape îndoială că, întru cât ne privesce, nicĭ o mĕsură nu vom neglijia spre a zădărnici pe viitor operaţiunile comitetului pe teritoriul nostru; în privinţa acésta vecinii noştri pot fi liniştiţĭ.

Ceea-ce va rĕmâne însĕ ca o problemă palpitantă pentru liniştea şi ordinea în Peninsula balcanică, este rătăcirea principatului bulgar ca organisaţia de stat, ca representant al ordinei. Insă-şĭ raţiunea fundamentală de a fi, nu numai a Bulgariei, dér a statului în general, este menţinerea ordinei prin o bună administraţiă şi dréptă distribuire a justiţiei.

Tolerarea de până acum a şantajului şi a banditismului îmbrăcat în haina de patriotism este o dovadă, că statul bulgar s'a rătăcit dela calea cea dréptă, că nu-şĭ înţelege aşa cum trebue sĕ şĭ-o înţelégă, raţiunea de a fi. Rostul unui stat nu este nicĭ a tolera, nicĭ a încuraja banditismul, orĭ-ce formă ar îmbrăca el.

Tolerarea mai departe însĕ a acestui banditism ar dovedi, că statul bulgar nu numai că s'a rătăcit, dér că aprobă şi adoptă el însu-şĭ banditismul ca procedeu de guvernamênt. Ar fi rĕsturnarea tuturor noţiunilor de morală şi de ordine, proclamată şi adoptată şi de un stat, care a luat fiinţa în numele ordinei şi a moralei creştinescĭ.

Credem, că problema acésta merită a fi bine studiată de conducĕtorii principatului vecin, înainte ca ea sĕ vină pe depliu la ordinea dilei. Sperăm, că ea va fi chiar luată în seriósă cercetare, şi că resultatul meditaţiunilor ce le va inspira vecinilor noştri va fi adoptarea unor mĕsurĭ severe şi grabnice faţă de banditismul patriotic al comitetului macedonean, mĕsurĭ, carĭ se dovedéscă atât statelor vecine cât şi întregei lumĭ civilisate, cum că statul bulgar a părăsit calea rătăcirei, înţelegĕndu-şĭ în fine rostul şi menirea".

Intr'un numĕr mai nou „Timpul" revenind asupra cestiunei comploturilor bulgărescĭ scrie între altele:

„....Guvernul nostru şi-a ales calea cea dréptă. Intâiŭ, a luat tóte mĕsurile de poliţiă, necesare pentru garantarea ordinei pe teritoriul nostru, şi al doilea, prin representantul nostru din Sofia a atras atenţia guvernului bulgar asupra situaţiunei ce se crează prin ispràvile comitetului macedonean, şi asupra primejdiilor, ce ar resulta din acéstă situaţiă.

Este probabil, că guvernul bulgar meditéză acum asupra obiectului demersurilor făcute de representantul României. Tocmai de aceea, şi, ca sĕ înlesnim aceste meditaţiunĭ, am socotit, că e bine sĕ punem sub ochiĭ vecinilor noştri tótă însemnătatea obiectului supus deliberării lor. Sĕ nu-'şĭ închipuéscă cum că importanţa lucrului se póte reduce la proporţiile unui vulgar asasinat, sĕvêrşit de nisce rĕu făcătorĭ de rênd asupra unei persóne óre-care. Nu; asasinatul din urmă face parte dintr'o serie de asasinate, carĭ la rêndul lor fac parte dintr'o sistemă întrégă de acţiune tolerată, décă nu şi încurajată de statul bulgar, care este representant al ordinei, şi care, cum am dis alaltăerĭ, a luat fiinţă în numele moralei creştinescĭ.

Cestiunea trebue pusă şi acceptată sub acéstă formă, şi numai sub acéstă formă trebue sĕ i se dea o deslegare

Acum, care va fi deslegarea, este o cestiune de viitor, pe care o va decide înţelepciunea şi prudenţa conducĕtorilor principatului vecin.

Dela congresul internaţional studenţesc.

(Din foile maghiare).

Foile maghiare se arată care de care mai harnice în — a face sgomot cu „lupta titanică", ce o pórtă „diecii" maghiarĭ la congresul internaţional studenţesc din Paris contra „trivialilor" representanţĭ ai tinerimei academice române.

„Pesti Naplo" se plânge, că din pricina „atacurilor antimaghiare" ale Românilor, congresul nu şĭ-a putut începe lucrările până mai erĭ alaltăerĭ. Căcĭ, vedeţĭ D-Vóstrĕ, „Valahii" şĭ-au luat permisiunea de a-şĭ alege şi ei un vice-preşedinte, şi de-a forma un *grup ardelenesc separat.* „Diecii" ungurĭ protesteză bărbătesce, dér cu protestul lor de Lunĭ n'au ajuns, decât la amânarea discuţiunei pe Marţia trecută. Atuncĭ s'a început discuţia d'acapo, dér totuşĭ n'au ajuns Ungurii s'o apuce bine de códă, deşi—dice amintita fóiă,—o parte din Francesĭ, Belgienĭ, Finlandesĭ şi Italienĭ au fost pe partea Ungurilor şi au „desaprobat" purtarea „nepatriotică" a Românilor. Şi resultatul? — Erăşĭ amânarea discuţiunei pe altă di.

Şi lucru ciudat. Pe când mai dĕunădĭ diarele maghiare vesteau *urbi et orbi,* că presidiul congresului a pus la regulă pe Românĭ, ameninţându-i chiar cu scóterea din congres, acum o lasă mai jos, ba se schilălăesc suratele jidano-maghiare, că tóte astea provin din „slăbiciunea" şi „lipsa de sinceritate" a presidiului.

De-odată cu învinuirea acésta nelealã şi cam îndrăsnéţă, vin tot foile ungurescĭ se constate, că şi *Finlandesii* au protestat contra încercării de-a fi puşĭ sub o păläriă cu Ruşii, ér *Românii ardelenĭ* s'au simţit (şi cu drept cuvênt. — Red.) ofensaţĭ, când voiau sĕ-i pună în rêndul Ungurilor. Producêndu-se astfel marĭ neînţelegerĭ, şedinţa a trebuit sĕ fiă suspendată, şi a doua di a trebuit sĕ li-se recunóscă dreptul de a fi representaţĭ în presidiu ca *naţionalităţĭ* deosebite atât Finlandesii, Polonii, Cehii, cât şi Românii.

„Egyetértés" în turbarea lui insultă pe studenţii francesĭ, carĭ sprijiniră în congres pe Românĭ, şi dice, că acei studenţĭ sunt „scandalagii de stradă". Se mângăe însĕ fóia archişovinistă, că după discusiunile înfocate din şedinţele de Lunĭ, Marţĭ şi Miercurĭ, în şedinţa de Joi presidiul a venit sĕ declare, în formă de conclus, că vice-preşedintele I. Scurtu, candidat şi ales de Românĭ, *nu póte sĕ represente, decât pe studenţii din România* şi nu şi pe studenţii românĭ din Ungaria.

Nu mai puţin mângăiate sunt „patrioticele" din Budapesta, că „neaoşul" Maghiar *Ludvig* a fost ales preşedinte pe timp de doi anĭ a societăţii internaţionale studenţescĭ „Corda Fratres" şi că în 1902 congresul se va întruni în Budapesta.

Din tótă potopenia de cuvinte şi frase, ce le găsim prin colónele foilor maghiare privitóre la mersul desbaterilor congresului, nu putem scóte adevĕrul, pentru a puté apreţia situaţiunea. Până când vom primi un raport autentic şi deslusit dela corespondentul nostru, am aflat totuşĭ de interes a înregistra cele de mai sus, din care cetitorul inteligent póte se pricépă, că Maghiarii n'au avut totuşĭ dile senine la Paris.

Florĭ de teiŭ.

VI.

Strein.... a colindat lume multă, n'a cunoscut pe nimenĭ şi nimenĭ nu l'a cunoscut, a trebuit sĕ 'ndure multe şi a avut parte de puţine clipe fericite. Singur... vecĭnic singur a trăit cu el însu-şĭ şi cu gândurile lui. Când se perdea în lumea amintirilor, trecutul 'i-se părea un întuneric fără marginĭ şi-l neliniştea un dor nebun de pribegire şi silnic de tóte, de el însu-şĭ chiar, pleca fără sĕ scie unde plécă, pleca se-şĭ pérdă urma.

O singură scântee mai licăreaîn nóptea asta, o radă ademenitóre, care-i lăsa o căldură dulce în sufletu-i îngheţat şi făcea sĕ-i tresară în colţul ochilor, dorul de viéţă; iubirea lui dintâiu, frumósa lui iubire!

Ideea, că a fost cine-va pe lume, care sĕ-l iubéscă, îl mângăia şi de multe-orĭ îl făcea chiar vesel. De multe-orĭ icóna ei 'i-se arăta înaintea ochilor şi-o privea extasiat, o privea uitându-şĭ de tótă lumea. Câte-odată par'că o audia spunênd amicelor ei: „am cunoscut un băiat“... numai atât audia... atât... şi era aşa de fericit de nu s'ar fi dat pe-un rege.

In dilele senine îl vedeai îndreptându-se spre dumbrăvióra de pe malul rîului, palid, abătut şi dus pe gândurĭ. Aicĭ citea, contempla natura şi când de multe-orĭ pe cărărĭ aeriane rĕtăcea prin lumĭ pline de lumină, ochii îi scânteiau şi-un zîmbet liniştit îi strălucea pe buze ca o rază binefăcĕtóre. Ce fericit se simţia aşa transportat din lumea asta. Când vre-un nenorocit se apropia şi-i cerea de pomană se tredia din starea asta, şi uitându-se lung la el pleópele îi cădeau şi faţa i-se întuneca de sĕmĕna un moment mai mult cu un mort decât cu un viu.

Ca amintire din vremurile senine avea un teanc de scrisorĭ la carĭ se uita cu dragostea cu care te uiţĭ la florile de pe morminte. De câte-orĭ nu l'au mângăiat acestea în momentele de suferinţă şi de câte-orĭ nu l'au audit şoptind un cuvênt..., un singur cuvênt, care pentru el preţuia mai mult decât lumea întrégă: Viorica!

* *
*

Intr'o di carul de morţĭ porni dela spital şi trecù pe sub feréstra mea tărăgănat şi jalnic. După cosciug nimenĭ. Ce trist e sĕ nu te însoţéscă nimenĭ la grópă.

„Pe cine 'ngropĭ, părinte? întrebă o femeiă, care eşise 'n pórtă cu un copil în braţe.

„Ia... un strein, n'are pe nimenĭ sĕracu“ şi popa dĕdu din umeri, pe când carul tărăgănat şi jalnic se îndreptă spre pórta cimitirului.

Veturio.

SCIRILE DILEI.

— 31 Iulie v.

Urcarea vămilor în Rusia. Se scrie din Budapesta, că acolo a sosit dela ambasada din Petersburg şi dela corespondentul ministeriului r. u. de comerciŭ următórea telegramă: „Pentru acoperirea speselor provocate prin evenimentele din Asia orientală, guvernul rusesc în sensul ucazului împĕrătesc dela 4 l. c. *a ordonat pe cale telegrafică urcarea unei părţĭ marĭ din posiţiile tarifelor de vamă dela 10 până la 50⁰/₀.* Urcarea vămei, firesce, nu atinge posiţiile de vamă stabilite prin pact. Cu privire la importul monarchiei observă ambasadorul, că urcarea vămei privesce numai *pómele dela médă di, vinul de butoie şi importul de lemne.* Nouĕle taxe sunt introduse din 6 August. In cercurile comerciale rusescĭ consternaţia e uriaşă“.

Te Deum. La finele sĕptĕmânei acesteia, în diua de 18 August n., se va oficia un *Te-Deum* la catedrala Sf. Iosef din Bucurescĭ, cu ocasia aniversării 70-a a nascerii împĕratului Francisc Iosif. Vor asista la Te Deum representanţii Casei Regale, d-nii miniştri şi corpul diplomatic.

Şcóle pentru candidaţii de voluntarĭ. Se scie, că voluntarĭ pot sĕ fiă adĭ nu numai cei ce au observat tóte clasele unei şcóle medii, ci şi aceia, carĭ fac un esamen înaintea unei comisiunĭ menite pentru scopul acesta. Pentru pregătire la depunerea acestui esamen esistă la Cluşiŭ o şcólă. Cursul se va deschide în Septemvre şi va dura 6 lunĭ.

Pe pieţele române de cereale a început sĕ se observe óre-care activitate în dilele din urmă. Preţul grâului a început sĕ se urce şi tendinţa este tot spre urcare. Joia trecută s'au vêndut în portul Brăila 30.000 de hectolitri de grâu.

† Ieroteu Beleş. Erĭ a fost înmormêntat în Totvaradia *Iosif Ieroteu Beleş* archimandrit, asesor al Consistoriului metropolitan, fost vicar episcopesc şi preşedinte al Consistoriului gr. or. român din Oradea-mare. Decedatul a murit la vîrsta înaintată de 78 anĭ şi în anul al 56-lea al preoţiei.

Requiem pentru Regele Umberto. Ni-se scrie din Timişul de sus: In 9 l. c. s'a oficiat la biserica catolică de aicĭ pentru rĕposatul Rege al Italiei un Requiem, la care au luat parte toţĭ Italienii în numĕr de 42 sub conducerea d-lui Domenico Garleti, constructor.

Notificare. M. S. Regele României a primit, din partea M. S. Impĕratului Japoniei, o scrisóre prin care Îi notifică căsĕtoria fiiului sĕu, A. S. I. Principelui Moştenitor Yoshihito, cu Principesa Sadako, fiica Principelui Kujô.

Mórtea unui episcop rom. catolic. Episcopul de Alba-regală *Filip Steiner* a rĕposat în 11 August n. la moşia sa din Teés în etate de 61 anĭ, după o scurtă bólă provenită din paralisiă. Episcopul Steiner era unul din archiereii rom. cat. cei mai agilĭ şi, décă se póte dice, rĕsboinicĭ. El era considerat de sprijinitor declarat al partidei poporale catolice. Punctul sĕu de vedere intransigent catolic l'a adus adeseorĭ în conflict cu guvernul aşa, că nicĭ unul din guvernele liberale nu se purtau cu încredere faţă cu el. La 1891, după mórtea primatelui Simor, era p'aci sĕ devină el primate în locul lui Vaszary, căcĭ Roma, care ţinea mult la el, îi sprijinise candidatura. Episcopul Steiner, cu tótă neîncrederea, ce au avut'o guvernele liberale faţă de el, era în graţia Curţii şi îndeosebĭ a archiducelui Iosif. Decedatul era un escelent orator. In luptele bisericei contra legilor politice bisericescĭ a avut un rol de frunte, ér la 1892 a produs sensaţiă o circulară, ce a dat'o preoţimea din eparchia sa privitor la alegerile dietale. Decedatul episcop avea o frumósă cultură şi bogate cunoscinţe mai ales pe terenul literaturei eclesiastice.

Nenorocire. O mare nenorocire s'a întêmplat Vinerea trecută în comuna Cristian de lângă Braşov. Locuitorul sas Petru Boltres cu soţia şi cu doi fii ai sĕi se aflau la câmp şi lucrau. De-odată se iscă o furtună grozavă, căreia ei nu-i daseră atenţiune înainte. Un trăsnet pe neaşteptate se descărcă în mijlocul membrilor familiei, carĭ se adunaseră la un loc şi pe toţĭ îi culcă la pămênt. Lui Petru Boltres nu i-s'a întêmplat alt-ceva, decât a ameţit, dér s'a deşteptat. Soţia sa în etate de 31 anĭ însĕ, precum şi un fiu de 15 anĭ al sĕu muriră imediat. Al doilea fiu, în etate de 9 anĭ, care se ocrotise sub car, a scăpat cu pĕrul de pe cap pîrjolit.

O familiă înnecată în Siret. Din Galaţĭ s'anunţă, că Maria Caralexe, împreună cu patru fete ale sale, din carĭ una măritată, s'au înnecat în Siret, lângă gara Barboşĭ. Procurorul din Galaţĭ şi medicul primar al judeţului Covurluiŭ au plecat la faţa locului şi au constatat următórele: Nenorocitele victime merseseră la plimbare şi voind sĕ trécă Siretul stătător cu o barcă, acésta s'a rĕsturnat. Proprietarul bărcii a fost arestat, sub învinuirea, că a pus prea multe persóne în barcă.

Un episcop catolic filo-semit. Fóia oficială maghiară „Keleti Ertesitö“ spune, că dilele acestea episcopul catolic dela Vaţ, contele *Csaky* Karoly, a primit în audienţă o deputaţiune a Jidanilor de acolo, carĭ l'au felicitat din incidentul instalărei. La vorbirea conducĕtorului deputaţiei jidovescĭ Weisz, episcopul a dis între altele: „Eu cu aceeaşĭ iubire mĕ port faţa cu orĭ-ce confesiune. D-vóstrĕ adresaţi-vĕ orĭ când la mine, orĭ când ar fi vorba despre D-Vóstrĕ cereţĭ sfat dela inima mea căcĭ décă este cine-va, atuncĭ *eu sunt acela care pe Jidovĭ îi iubesc şi îi stimez*“.

Retragerea barzelor. Vinerea trecută cam pe la órele 2 d. a. o cétă de barze (cocostîrcĭ) se vĕdù ca şi un nor sburând asupra oraşului nostru. Unii din cei ce i-au vĕdut cred, că numĕrul cocostîrcilor ar fi fost aproximativ în numĕr de o miiă. Ei sburau la început direct spre médă-di. Când au fost însĕ de-asupra Poienei s'au împărţit în două cete, avêndu-şĭ fiă-care cétă conducĕtorul sĕu. Plecară întâiŭ una dintre cete, apoi cealaltă, luând amêndouĕ drumul în direcţiunea Dobrogei.

Rĕsboiŭ în China.

Ambasadorii.

Scim, că ambasadorii din Peking n'au voit sĕ priméscă ofertul guvernului chines de a merge, sub pază de trupe imperiale, la Tien-Cin. Ei au rĕmas în Peking sĕ lupte până le vor sosi ajutóre dela trupele internaţionale. Când va fi acésta nu se póte sci, cu atât mai vîrtos, că trupele aliate, carĭ au bătut pe Chinesĭ la Peicang şi Jang-Tsu, au trebuit sĕ se reîntórcă éráşĭ la Tien-Cin, fiind-că o mare armată chinesă le-au luat pe la spate, vrênd sĕ mérgă contra Tien-Cinului.

Ministrul de esterne din Petersburg a primit dela ambasadorul rusesc din Peking o scire telegrafică spunênd, că *asediul contra ambasadelor continuă necurmat şi asediaţii n'au decât forte puţine provisiunĭ.*

Ambasadorului rusesc *Giers* 'i-s'a dat voiă ca cu întreg personalul ambasadei sĕ mérgă la Tien-Cin, dér numai în casul când guvernul din Peking şi împĕratul vor da cele mai sigure garanţii, ca acésta se póte întêmpla fără pericul.

Inaintarea aliaţilor.

Contrar scirilor din isvor engles, că aliaţii s'ar fi reîntors la Tien-Cin, o scire telegrafică din *Shanghai* trimisă la Bruxella susţine, că *înaintarea aliaţilor în contra Pekingului s'a început pe linia întrégă.* Panica în Peking cresce din óră 'n óră şi împĕrătésa regentă ţine consilii în fiă-care di cu sfetnicii sĕi.

Refugiarea împĕrătesei.

In urma înaintării aliaţilor, împĕrătésa vĕduvă se ocupă cu gândul de a părăsi capitala şi de a-se strămuta cu curtea întrégă în alt oraş.

Scirea acésta provine dela ambasadorul chines din Berlin, care ar fi primit'o din Peking. Indată după primirea scirei, ambasadorul chines a telegat sfătuind pe împĕrătésa sĕ nu părăséscă Pekingul, ci sĕ aştepte în linişte sosirea trupelor europene.

Pace — necondiţionat.

Din *Londra* se telegrafézâ, că după scirĭ sosite acolo *Li-Hung-Ciang* ar fi primit un edict împĕrătesc, care'l împuternicesce sĕ încheie necondiţionat pace cu puterile. Telegrama adauge, că în astfel de împrejurărĭ rĕsboiul cu China se va sfêrşi încurênd.

Forţele aliaţilor.

O fóiă militară germană publică următórea statistică despre forţele armate ale aliaţilor în China:

In Tien-Cin şi împrejurime sunt 38,000 soldaţĭ cu 114 tunurĭ. Din aceştia cel puţin 30,000 au parte la espediţia contra Pekingului. După sosirea nouelor transporturĭ de trupe la finea lui Septemvre aliaţii vor avé 78,000 ómenĭ cu 280 tunurĭ. Afară de aceştia Rusia ţine o armată deosebită la frontiera de nord a Chinei, trimiţĕnd spre acest scop 160,000.

Fóia militară din Berlin a calculat, că numĕrul tuturor trupelor, carĭ iau parte în acţiunea contra Chinei este de 330,000 cu 500 tunurĭ. Flota unită constă din 117 vase de rĕsboiŭ şi 21 torpilorĭ.

Gimnasiul român din Brad.

Am primit cu posta de adĭ: „A 24 a programă a gimnasiului public gr. or. român din Brad pe an. şcol. 1899—1900, publicată de George *Părău*, director gimnasial“. In partea întâiŭ cuprinde: Imperatul Traian ca binefăcĕtor al poporului roman, de Dr. Pavel Oprişa prof. gimnasial, ér în partea a doua scirĭ şcolare de directorul. Din acestea din urmă reproducem următórele date:

Gimnasiul a împlinit anul al 31-lea dela esistenţa sa. *Elevĭ înscrişĭ* au fost 132: dintre aceştia sunt: 125 gr. or., 4 gr. cat., 3 de religia mosaică. După locul nascerei: 87 din comit. Hunedórei, 9 din comit. Turda-Arieş, 2 Bihor şi 2 din comitatul Sibiiului. — Ca *profesorĭ* au funcţionat; George *Părău* director, Vasilie *Bonen*, Dr. Ioan *Radu*, Dr. Pavel *Oprişa*, Const. *Costin* Medic al institutului Ioan *Rusu*.

Biblioteca gimnasiului are 2399 opurĭ, carĭ împreună cu revistele representă o valóre de 11,671 cor.

Fondurĭ înfiinţate şi administrate de corpul didactic: 1) Fondul *bibliotecii* gimn. înfiinţată în 1871/72 cu sacrificiile corpului profesoral are o avere de 8212 cor. — 2) „Fondul *elevilor morboşĭ*“ înfiinţat în 1885 dispune la finea an. 1899 de 6847 cor. 3) *Fondul convictului* înfiinţat la 1896 dispune de 2820 cor.; 4) Fondul pentru *masa studenţilor* înfiinţat la 1894 are 780 cor.

La *şcólele normale* funcţionéză ca învĕţătorĭ: George Părău, Ioan German şi Mihail Stoia.

DIVERSE.

Chinesii despre Europenĭ. Literatul chines Sem-Sin-Cem a scris sub titlu „Ti ci-lei-bian“ o carte despre Europa. In acéstă „Colecţiă de cunoscinţe referitóre la lucrurĭ din Apus“ literatul chines dă informaţiunĭ şi despre popórele europene. Despre Francesĭ dice următórele: Sunt pasionaţĭ pentru tot ce e elegant şi strălucit. Tinĕrii bogaţĭ plătesc până la 5—6 laws (30—35 corone) pentru o pĕreche de ciorapĭ. Pentru îmbrăcăminte plătesc întreit mai mult decât valoréză, şi nu le pare rĕu de banĭ. Poporaţia capitalei Franciei iubesce lenevirea şi beţia. In presentarea esterióră le place tuturor ceea-ce e frumos şi nou. Locuitorii altor ţerĭ sosesc cu dróia la Paris, ca sĕ-şĭ petrécă, şi nu am întâlnit nicĭ unul, care sĕ nu fi fost încântat de viéţa parisiană. Fie-care strĕin se simte aşa de bine în Paris, încât îşĭ uită de plecarea acasă.

In prăvălii sunt numai femei si tóte sunt forte frumóse. Prin zîmbete şi afabilitaţĭ fascinéză pe strĕinĭ, carĭ întră sĕ cumpere ceva. Ii tituléză mo-si-eu, ceea-ce însémnă înalte domn. De vrei sĕ cumperĭ mănuşĭ, ţi-le probéză şi încă pe amêndouĕ mânile. Dér pentru mărunţişurĭ ce costă 20 francĭ îţĭ cer 30—40 francĭ. Décă le dai cât cer ele, se bucură forte mult. In dile de sĕrbătorĭ poţĭ alege dintre ele pe cele mai frumóse şi facĭ cu ele escursiunĭ.

Despre Englesĭ spune următórele: Englesii se disting prin risipa lor. Femeile iubesc cheltuirea esagerată. O haină, ce costă 100 laws, o îmbracă de douĕ-orĭ, apoi dicênd că e învechită o înlocuesc cu alta. Englesii cheltuesc mult pe cai, cum şi pe vin şi pe mâncărĭ.

Esigenţele aceste marĭ au drept urmare forte multe căsĕtoriĭ făcute numai de dragul zestrei. Se tem de băieţĭ mulţĭ, o apariţie ce în China e necunoscută. Englesii mănâncă şi béu cum înghite lupul şi bea chitul. Béu până îşĭ perd simţirile şi adeseorĭ îşĭ prăpădesc pe vhiski întrégă averea.

Germanii sunt apreciaţĭ astfel: Iubesc forte mult ceremoniile şi se pórtă cu profundă veneraţiune faţă cu persóne de rang înalt şi faţă cu autorităţile. Când un German se întâlnesce cu un alt German, îşĭ descopere capul. De aceea şi dic Englesii, că Germanii nicĭ cincĭ minute nu-şĭ ţin pe cap pălăria.

Germanul e forte mândru décă póte sĕ tipăréscă multe titlurĭ pe biletul sĕu de visită şi décă are lung lanţ de decoraţiunĭ. Adese-orĭ unul şi acelaşĭ om are patru-cincĭ titlurĭ şi 40—50 de decoraţiunĭ. Femeile încă sunt agrăite cu titlul bărbatului, de pildă d-na academiciană, d-na consilieră, d-na judecătorésă etc.

Proprietar: Dr. Aurel Mureşianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 11 August 1900.

Renta ung. de aur 4%	115.25
Renta de coróne ung. 4%	90.60
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	120.40
Impr. căil. fer. ung. înargint. 4½%	99.10
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	117.25
Bonurĭ rurale ungare 4%	91.—
Bonurĭ rurale croate-slavone	93.—
Impr. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	139.—
Renta de argint austr.	97.75
Renta de hârtie austr.	97.25
Renta de aur austr.	116.—
Losurĭ din 1860.	183.—
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	17.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	683.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	663.50
Napoleondorĭ	19.33
Mărcĭ imperiale	118.50
London vista	242.80
Paris vista	96.50
Rente de coróne austr. 4%	97.50
Note italiene	90.35

Cursul pieţei Braşov.

Din 13 August 1900.

Bancnota rom.	Cump.	19.08	Vênd.	19.12
Argint român.	Cump.	18.80	Vênd.	18.90
Napoleond'orĭ.	Cump.	19.28	Vênd.	19.32
Galbenĭ	Cump.	11.30	Vênd.	11.40
Ruble Rusescĭ	Cump.	127.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.50	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.70	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.—	Vênd.	101.—

Nr. 12517—1900.

Publicaţiune.

In 14 Septemvre 1900 se va ţiné în cancelaria orăşenéscă de forestiere din Braşov (strada Căldărarilor nr. 63, catul al II-lea) o pertractare de ofert privitóre la arĕndarea munţilor de păşunat din Şanţul vechiŭ (în revierul Zizinului) pe 6 event. 12 anĭ şi anume *din 1 Ianuarie 1901.* Munţii de păşunat, carĭ vor se fie daţĭ în arĕndă sunt următorĭ:

A) **Pe teritoriul Satului lung:**

a) Zenoaga bratog . . . . de 1228.38 jug. catast.
b) Roşka . . . . „ 2091.54 „ „
c) Muntele cailor . . . . „ 827.53 „ „
d) Piciorul caprei . . . . „ 1160.30 „ „
e) Ciucaşul (din aceste să ţin 721.26 jug. „ teritoriul Zizinului) . . . . . . „ 1001.27 „ „

B) **Pe teritoriul satului Cernat:**

f) Dosul piele şi Zenoaga lui Nan . de 1108.94 „ „
g) Paltinul . . . . „ 943.13 „ „

C) **Pe teritoriul Zizinului:**

h) Ciucaşul (v. s.)
i) Pétra laptelui . . . . de 478.76 „ „
k) Roşiţa (Piroska) . . . . „ 793.80 „ „
l) Şipotul . . . . „ 665.58 „ „

Aceştĭ munţĭ de păşunat devenind prin o melioraţiune în starea cea mai bună, sĕ pot nu numai pentru paşunirea oilor, ci şi a vitelor cornute intrebuinţa.

Reflectanţii se învită, ca ofertele carĭ au de a fi sigilate, provĕḑute cu un timbru de 1 corónă şi cu un vadiu de 10% din suma oferită, tot-deodată declarând că se obligă condiţiunilor referitóre la arĕndă, fără nicĭ de o indoială, se fiă înmanuate **până în 14 Septemvre a. c.** oficiului orăşenesc de forestiere din Braşov.

Condiţiunile mai de aprópe se pot vedé în decursul órelor de oficiu, în biroul orăşenesc de forestierie din Braşov, precum şi la administraţiunea de forestierie din Cernat.

Braşov, în 10 August 1900.

1049 ,1—2. *Magistratul orăşĕnesc.*

Plecarea şi sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov.

Valabil din 1 Maiŭ st. n. 1900.

Plecarea trenurilor din Braşov

Dela Braşov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·8 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Cluşiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 7·48 min. séra.
IV. Tr. acc. la óra 10·26 min. séra. (Arad)

Dela Braşov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la óra 3·55 m. dim.
II. Trenul mixt la órele 11 a. m.
III. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Cluşiu).
IV. Tr. acc. la óra 5·14 m. dim. (dela Arad).

Dela Braşov la Kezdi-Oşorheiu:

I. Trenul de pers. la óra 5·19 min. dim. (are legătură cu Tuşnad, Ciuc-Szereda, la óra 3·20 min. nóptea.
II. Trenul mixt la óra 8·50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la óra 3·15 m. p. m. (are legătură cu linia Tuşnad-Ciuc-Szereda).

Dela Braşov la Zĕrnescĭ (gar. Bartolomeiu).

I. Trenul mixt la óra 9·2 min. a. m.
II. Trenul mixt la óra 5·26 min. p. m.
III. Tr. mixt, la óra 9·30 min. séra.

Dela Braşov la Ciuc-Gyimes:

I. Trenul de pers. la óra 5·19 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 8·50 min. a. m.
III. Trenul de pers. la óra 3·15 min. p. m.

Sosirea trenurilor în Braşov:

Dela Budapesta la Braşov:

I. Tr. acc. peste Arad la óra 5·7 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 8 dim.
III. Tr. accel. peste Cluşiŭ la ó. 2·9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 10·25 min. séra.

Dela Bucurescĭ la Braşov:

I. Trenul mixt, la óra 6.58 min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal).
II. Trenul accel. la óra 2·18 min. p. m.
III. Trenul mixt, la óra 9·27 min. p. m. (din Maiu 15 — 15 Sept.)
IV. Trenul acelerat, la óra 10·14 m. séra.
V. Tren de pers. la óra 2.10 min. p. m. (din 1 Iulie, Joia şi în tóte sĕrbătorile).

Dela Kezdi-Oşorheiu la Braşov:

I. Trenul de persóne la óra 8·25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiŭ, Ciuc-Sereda şi Ciuc-Gyimes).
II. Trenul de pers. la óra 1·51 m. p. m.
III. Trenul mixt, la óra 6·48 m. séra (are legătură cu Ciuc-Sereda).
IV. Tr. mixt la óra 10·4 m. séra (pl. dela St.-Georgiu, în Iul. 1 — 15 Sept. în tóte sĕrbătorile).

Dela Zĕrnescĭ la Braşov (gar. Bartolomeiu).

I. Trenul mixt la óra 7·2 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·12 min. p. m.
III. Tr. mixt la óra 6·18 min. séra.

Dela Ciuc-Ghimes la Braşov:

I. Trenul de pers. la óra 8·25 m. dim.
II. Trenul de pers. la óra 1·51 m. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·48 min. séra
V. Tr. mixt la óra 10·04 min. séra. (din Palanca dela 1 Iulie—15 Sept. în tóte sĕrbătorile).

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.